

II.

1. v blíže nezjištěné době v první polovině prosince roku 2013, na adrese [REDAKCE] v průběhu návštěvy u L [REDAKCE] M [REDAKCE] tomuto v nestřeženém okamžiku z neuzamčené skříně, umístěné v chodbě domu, odcizil plechovou krabičku s finanční hotovostí ve výši 44.000,- Kč a další drobné předměty bez vyčíslitelné hodnoty, přičemž si tyto ponechal a peníze utratil zejména tak, že je prohrál v automatech,

2. přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Trutnově, sp. zn. 1 T 184/2013, dne 06.12.2013, který nabyl právní moci dne 19.12.2013, odsouzen pro přečin krádeže podle ustanovení § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18-ti měsíců, tak v úmyslu přisvojit si cizí věc a získat tím majetkový prospěch:

a) v době od 17:00 hodin dne 12.05.2014 do 04:45 hodin dne 13.05.2014, v ulici [REDAKCE] se s využitím místní znalosti vloupal do budovy Střední školy hotelnictví a podnikání SČMSD tím způsobem, že vykopl větrací mřížku uzamčených dveří do kotelny, otvorem prolezl dovnitř a odcizil zde 19 ks klíčů od dveří v budově, a poté v přízemí budovy rozlomením dveří vnikl do ředitelny školy a zde odcizil finanční hotovost ve výši 5.000,- Kč, notebook zn. HP Pro Book 6465, tablet zn. HP Elitepad 900, videokameru zn. Sony DV Clip CD 42, fotoaparát zn. Panasonic, 2 ks razítek a sadu klíčů od sborovny, a dále pak v přízemí budovy rozlomil uzamčené dveře do kanceláře taneční skupiny Oliver, kterou prohledal, ale nic neodcizil, a dále v 1. patře z kabinetu odcizil notebook zn. Acer Extens Entensa 5620G, čímž Střední škole hotelnictví a podnikání SČMSD, s. r. o., IČ: 48153281, se sídlem Čapkova 193, Hronov, způsobil odcizením věcí škodu ve výši 26.104,- Kč a poškozením dveří do kotelny způsobil městu Vrchlabí, IČ: 00278475, se sídlem Zámek 1, Vrchlabí, škodu ve výši 19.400,- Kč, přičemž získané peníze užil pro svoji potřebu tak, že je zejména prohrál v automatech,

b) v době od 18:00 hodin dne 02.06.2014 do 08:00 hodin dne 03.06.2014, ve [REDAKCE] se ve Ski areálu Svatý Petr vloupal do restaurace Erpet, jejímž byl dříve zaměstnancem a zhotovil si v té době klíče, tak, že si těmito neoprávněně drženými klíči odemkl vstupní dveře do restaurace, vnikl dovnitř a v prostoru „Občerstvení“ odcizil z pokladny finanční hotovost ve výši 3.500,-Kč, dále z pokladny restaurace odcizil finanční hotovost ve výši 3.500,-Kč a ze zásuvky vpravo od pokladny odcizil tržbu ze dne 02.06.2014 ve výši 946,-Kč, přičemž při odchodu za sebou zamkl a po uzamčení vstupních dveří, aby odvedl pozornost k náhodnému neznámému pachateli, fingoval jiný způsob vloupání tak, že nalezeným úlomkem betonu rozbil skleněnou výplň okna Audi baru, přičemž odcizením věcí způsobil společnosti Melida, a. s., IČ: 24166511, se sídlem Špindlerův Mlýn 281, škodu ve výši 7.946,- Kč a poškozením věcí jí způsobil škodu ve výši 400,- Kč, přičemž získané peníze použil pro vlastní potřebu tak, že je zejména prohrál v automatech,

c) v době od 23:00 hodin dne 16.06.2014 do 07:10 hodin dne 17.06.2014, na adrese v obci [REDAKCE] se vloupal do restaurace Lánovský Dvůr tak, že se nejprve v boku restaurace neúspěšně pokusil vytrhnout okno a poté na druhé straně budovy nalezenou cihlou rozbil skleněnou výplň okna, kterým vnikl na WC restaurace a dále pak do vlastních prostor restaurace, kde u baru vytrhl dřevěnou zásuvku, ze které odcizil finanční hotovost ve výši 15.000,- Kč, a z baru odcizil 3 ks lahví alkoholu zn. Metaxa, Jameson a Tullamore, 28 ks krabiček cigaret zn. Sparta, Viceroy a Marlboro, 12 ks vanilkových doutníků, pochutiny, 46 ks zapalovačů a stravenky v hodnotě 500,- Kč, čímž provozovateli restaurace V [REDAKCE] H [REDAKCE] způsobil škodu ve výši 19.668,- Kč a poškozením věcí mu způsobil škodu ve výši 890,- Kč,

d) dne 03.10.2014, ve večerních hodinách, ve [REDAKCE] v rekreační chatě [REDAKCE] kde byl ubytován u její majitelky D [REDAKCE] Ž [REDAKCE], pro kterou současně pracoval, s úmyslem přisvojit si cizí peníze, které pro poškozenou vybral za služby v rámci dohodnuté pracovní činnosti, otevřel skříň, kde byl umístěn trezor majitelky, a za použití shodného kombinačního kódu tento odemkl a z odcizil z něj finanční hotovost ve výši 38.000,- Kč z tržeb, které sám realizoval, peníze použil pro svoji potřebu, zejména tak, že je prohrál v automatech, a aby svoji trestnou činnost zakryl, dne 06.10.2014 zámek trezoru poškodil údery těžkou palicí, čímž na trezoru způsobil škodu ve výši 4.800,- Kč a následně drobným sebepoškozením fingoval své loupežné přepadení neznámým pachatelem, k němuž mělo dojít dne 06.10.2014 v době od 22:00 hodin do 22:37 hodin, které oznámil policii, čímž D [REDAKCE] Ž [REDAKCE] způsobil škodu odcizením peněz ve výši 38.000,- Kč a poškozením trezoru jí způsobil škodu ve výši 4.800,- Kč,

III.

v blíže nezjištěné době v měsíci září a na počátku říjnu roku 2014, ve [REDAKCE] v provozovně s rychlým občerstvením pod rekreační chatou [REDAKCE], kde brigádně pracoval [REDAKCE] pro D [REDAKCE] Ž [REDAKCE] s úmyslem obohatit se z hodnot, které mu byly v souvislosti s touto pracovní činností svěřeny, prodal ze skladového prostoru kiosku bez vědomí majitelky provozovny do zpětného výkupu 8 ks prázdných sudů od piva a limonád v hodnotě nejméně 8.000,-Kč, přičemž peníze si ponechal pro vlastní potřebu a dále zkrátil realizované tržby za služby, které pro poškozenou poskytoval zákazníkům o celkovou částku 33.000,- Kč, a pro svoji potřebu si ze zásob pohonných hmot ze skladu související půjčovny malých plavidel přisvojil 20 litrů benzínu natural, určeného pro jejich pohon v hodnotě 640,- Kč, čímž D [REDAKCE] Ž [REDAKCE] způsobil celkovou škodu 41.640,- Kč, přičemž takto získané peníze použil pro svoji potřebu a to zejména tak, že je prohrál v automatech,

IV.

1. dne 05.10.2014, kolem 00:40 hodin, v obci [REDAKCE] v objektu čerpací stanice Warman, s loupežným úmyslem nejprve na stojanu načerpal do přineseného kanystru 8,05 l benzínu natural 95 v hodnotě 300,- Kč, a pod záminkou předstíraného úmyslu tento zaplatit, vstoupil, zamaskován zejména šálou, do prodejního objektu provozovny a zde hrozbou použití krátké střelné zbraně, kterou držel v ruce a důrazným prohlášením: „Přepadení!“ přinutil pracovníci obsluhy čerpací stanice S [REDAKCE] N [REDAKCE] k vydání tržby v celkové výši 10.000,- Kč, dále ji přinutil jít do kanceláře čerpací stanice s tím, že chce vidět trezor a když poškozená o tomto nevěděla, odešel, přičemž ji před odchodem vyzval k vydání jejího mobilního telefonu, uzamkl ji v kanceláři a cestou její telefon odhodil do odpadkového koše na čerpací stanici, kdy uvedeným jednáním způsobil majiteli čerpadla M [REDAKCE] M [REDAKCE] škodu v celkové výši 10.300,- Kč,

2. dne 06.10.2014, kolem 02.00 hodin, v ulici [REDAKCE] v objektu čerpací stanice Shell, vstoupil s loupežným úmyslem, zahalen zejména šálou, do prodejního objektu provozovny a zde s pistolí v ruce, s výhrůžnou výzvou slovy: „Vydejte mi všechny peníze!“ přinutil pracovníce obsluhy čerpací stanice J [REDAKCE] L [REDAKCE] a K [REDAKCE] H [REDAKCE] k vydání tržby v celkové výši 2.680,- Kč, a poté je vyzval k otevření druhé pokladny nacházející se na benzínové stanici, a dále je přinutil jít do kanceláře čerpací stanice a zde se dožadoval otevření trezoru, což se nepodařilo, načež obě pracovníce v kanceláři uzamkl, a když odcházel, odcizil z prodejního pultu nejméně 5 ks kرتونů cigaret zn. Marlboro, čímž způsobil společnosti Kodetka Trade, s. r. o., IČ: 25122096, se sídlem Kodetka 1601, Dobříš, celkovou škodu ve výši nejméně 6.768,50 Kč,

t e d y

I.

1.-2.

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

II.

1.-2.

jednak si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, spáchal takový čin vloupáním a ačkoliv (v bodech II. 2. a)-d)) byl v posledních třech letech za takový čin odsouzen, a způsobil takovým činem větší škodu,

jednak zničil a poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

III.

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

IV.

1.-2.

užil proti jinému pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

č í m ž s p á c h a l

I.

1.-2.

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

II.

1.-2.

jednak přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, 3 tr. zákoníku,

jednak přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,

III.

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku,

IV.

1.-2.

zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

za shora sbíhající se trestné činy podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznic s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku **se ukládá trest propadnutí věci**, a to:
1 páru obuvi zn. DS černé barvy se stříbrnými prvky, velikost 42, šněrovací,
1 ks šušťákových kalhot zn. Adidas Equipment, velikost S, černé barvy na levé nohavici v dolní části s logem Adidas podšitým žlutou látkou,
1 ks ortézy na koleno zn. Protect by medi, velikost S, černé barvy, LT-1207,
1 ks šušťákové bundy s kapucí zn. Envy, černé barvy,

1 ks šály zn. Pashmiha černé barvy,
1 ks kšiltové čepice zn. X fer quality wear, červené barvy s nápisem v přední části Velux-nová generace,
1 ks batohu zn. Ormi Fashion černé barvy,
1 ks zbraně: Cal. 6mm ME-Flobert 7,5J, zn. Streamer. R1, výr. č. 0714-000283, made by Ajak Arms Ltd. for „J.G.S.“, tělo zbraně stříbrné barvy, kdy hledí, střenky, spoušť, kohout a tlačítko odemykání válce jsou barvy černé,
9 ks nábojů 6 mm ME-Flobert Court, výrobce Sellier a Bellot.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení protialkoholní a psychiatrické ústavní formou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný J. Š. nar. povinen zaplatit poškozeným R. H., nar. trvale bytem částku ve výši 43.000,- Kč, Střední škole hotelnictví a podnikání SČMSD, IČ: 48153281, se sídlem Čapkova 193, Hronov, částku ve výši 26.104,- Kč, městu Vrchlabí, IČ: 00278475, se sídlem Zámek 1, Vrchlabí, částku ve výši 19.400,- Kč, společnosti Melida, IČ: 24166511, se sídlem Špindlerův Mlýn 281, částku ve výši 8.346,- Kč, V. H. nar. trvale bytem částku ve výši 8.086,- Kč, D. Ž. nar. trvale bytem částku ve výši 82.440,- Kč, M. M. nar. trvale bytem částku ve výši 10.300,- Kč, společnosti Kodetka Trade, s. r. o., IČ: 25122096, se sídlem Kodetka 1601, Dobříš, částku ve výši 6.768,50 Kč, a Kooperativa pojišťovně, se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8, částku ve výši 12.472,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená M. N., nar. trvale bytem odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození Střední škola hotelnictví a podnikání SČMSD, IČ: 48153281, se sídlem Čapkova 193, Hronov, Město Vrchlabí, IČ: 00278475, se sídlem Zámek 1, Vrchlabí, společnost Melida, IČ: 24166511, se sídlem Špindlerův Mlýn 281, V. H., nar. trvale bytem a D. Ž., nar. trvale bytem odkazují se zbytkem svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Po vyhodnocení všech shromážděných důkazů, a to jak jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, se zřetelem na ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, když soud zároveň shromáždil dostatek podkladů pro své rozhodnutí, přičemž mohl vycházet z částečného doznání obžalovaného, výpovědí svědků, o jejichž věrohodnosti neměl důvod jakýmkoliv způsobem pochybovat, neboť se jedná o osoby, které k obžalovanému nemají bližší vztah, a dále z důkazů listinného charakteru, ze kterých lze zdůraznit především odborná vyjádření a protokoly o ohledání místa činu, příslušných videozáznamů a závěrů znaleckého zkoumání, byl na základě dokazování provedeného v hlavním líčení zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je blíže specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku.

Soud přitom nevyhověl návrhu obhajoby na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví k osobě obžalovaného, stejně jako výsledkem svědka K [REDAKCE] ohledně podílu obžalovaného na záchraně tonoucí ženy, neboť uvedené důkazy by žádným způsobem nepřispěly k objasnění žalované trestné činnosti. Zamítl též návrh obhajoby na výslech policisty, kterému svědkyně Ž [REDAKCE] hlásila škodu, neboť v tomto bodě mohl vycházet, mimo jiné, z jejího svědectví a lze jen stěží předpokládat, že by si policista se značným časovým odstupem takovou informaci vůbec pamatoval.

Tedy ohledně jednání pod bodem I. 1. obžaloby obžalovaný připustil, že se svědkyní N [REDAKCE] se dohodl na koupi jejího vozidla, neuzavřeli však kupní smlouvu, ale toliko **smlouvu o budoucí kupní smlouvě**. Dále potvrdil, že vozidlo dostal ihned k dispozici, když však došlo k jeho odcizení, neměl o něj zájem, ačkoliv původně hodlal splátky uhradit.

Svědčyně M [REDAKCE] N [REDAKCE] pak uvedla, že s obžalovaným se dne 18.04.2014 dohodla na prodeji svého vozu za celkovou částku 25.000,- Kč, kterou měl obžalovaný uhradit ve třech splátkách a to ve výši 5.000,- Kč do 30.04.2014, a dále 2x po 10.000,-Kč do 15.05.2014 a do 15.06.2014. V té době byl její kolega, věřila mu, předpokládala, že bude mít dostatečný příjem, aby jí peníze dal. Zároveň vypověděla, že zápis do registru vozidel podmínila doplacením celé kupní ceny, vozidlo však obžalovanému ihned předala k užívání. Obžalovaný s placením otálel, opakovaně ho upomínala, na její naléhání jí až v červnu dal 5.000,- Kč a poté ještě 3.000,- Kč. Svědkyně mu zařídila půjčku, kterou však obžalovaný k úhradě kupní ceny nevyužil. Když pak došlo k odcizení vozidla, musela hradit ještě náklady na odtah.

Z výpovědi svědkyně, ale též z chování obžalovaného, je tedy evidentní, že jakkoliv formálně byl převod vázán na doplacení kupní ceny v plné výši, obě strany projevily jednoznačnou vůli prodat a koupit uvedené vozidlo, bez ohledu na to, jakým způsobem tento svůj úmysl zachytily písemně. Jestliže tedy se tedy obžalovaný choval jako jeho vlastník, zároveň ve svědkyni zjevně vzbudil dojem, že má o vůz vážný zájem, zároveň sám potvrdil, že v rozhodné době již bojoval se závislostí na hracích automatech, měl dluhy v rodině a dokonce byl již v této souvislosti pravomocně odsouzen, může se nyní stěží dovolávat toho, že kupní cenu skutečně hodlal uhradit, ale zbránila mu v tom nešťastná náhoda v podobě odcizení vozidla. Zde je třeba připomenout, že svědkyni nelze klást k tíži laický přístup při formálním vyhotovení smlouvy, jak se toho dovolává obhajoba, naopak je třeba vyzdvihnout dispozitivní charakter současné občanskoprávní úpravy, který akcentuje předně vůli stran. O tom svědčí i fakt, že vozidlo bylo odcizeno dne 16.05.2014 (viz. **rozsudek Okresního soudu v Trutnově, sp. zn. 17 T 4/2015**), přičemž v té době měl obžalovaný uhradit již dvě splátky za vozidlo, což ovšem neučinil. Zjevně tedy nezamýšlel svému závazku dostát, naopak využil situace, kdy jeho spolubydlící J [REDAKCE] K [REDAKCE] si vozidlo bez dovolení vzal a poškodil, za což byl následně odsouzen, mimo jiné, pro neoprávněné užívání cizí věci. Ostatně obžalovaný ještě v červnu předal svědkyni alespoň částečnou úhradu splátek, čímž jen nadále dával najevo, že je fakticky vlastníkem vozidla.

Ve vztahu k uplatněnému nároku na náhradu škody pak lze dodat, že pokud Okresní soud v Trutnově přiznal svědkyni N [REDAKCE] náhradu škody za odtah, jedná se o jiný nárok, než který jmenovaná uplatnila vůči obžalovanému, přesto, s ohledem na skutečnost, že vozidlo se nakonec vrátilo do její dispozice a bylo prodáno, pokud svědkyně zároveň uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 17.000,- Kč, ke zjištění škody skutečně vzniklé by bylo třeba vést další dokazování, které by přesáhlo potřeby trestního řízení, proto soud jmenovanou odkázal na řízení občanskoprávní.

Co se týká bodu I. 2. obžaloby, obžalovaný se k němu v plném rozsahu doznal, pokud výslovně uvedl, že „poškozeného uvedl v omyl, aby od něj vylákal částku ve výši 43.000,- Kč“.

K dalším dotazům soudu ostatně potvrdil, že žádný byt si v té době najmout nehodlal, naopak si i v rodině půjčoval peníze pod různými záminkami, např. rekonstrukce bytu apod., což odpovídá i výpovědi svědkyně Ž. [REDAKCE] která uvedla, že obžalovaný měl ubytování zajištěno u ní.

Jeho doznání dále plně koresponduje s tím, co k věci uvedl **svědek R. [REDAKCE] H. [REDAKCE]** který potvrdil, že obžalovaný na něj naléhal, aby mu půjčil peníze s tím, že je potřebuje jako kauci kvůli uzavření nájemní smlouvy k bytu, což se mu od počátku zdálo divné, spíše se domníval, že obžalovaný má manko ve stánku svědkyně Ž. [REDAKCE] kde si brigádně přivydělával. Přesto mu však vyhověl, když mu obžalovaný vylíčil, jakým způsobem a kdy mu hodlá peníze splatit (viz. také **výpis z bankovního účtu**).

Na tom nic nemění, ani pokud obžalovaný uváděl, že peníze hodlal vrátit a škodu je nadále připraven uhradit, za účelem čehož si hodlal vzít půjčku, své dluhy chtěl konsolidovat a mít jen jednoho věřitele, naopak tento jeho posledně zmiňovaný záměr svědčí o bezvýhodnosti situace člověka závislého na hracích automatech, kdy obžalovaný před soudem opakovaně vyjádřil, že stále doufal, že své dluhy umoří, že konečně nějaké peníze vyhraje či jinak získá, čímž se ovšem jen dále propadal do dluhů. Rozhodně pak soud nemohl akceptovat obhajobu, která (bez ohledu na doznání samotného obžalovaného) se snažila vzbudit dojem, že obžalovaný v podstatě usiloval o jakési „oddlužení“ a nejsou-li ve stejné situaci stíháni i jiní dlužníci, jeho jednání vlastně není v rozporu se zákonem.

Uplatněný nárok na náhradu škody pak soud svědkovi H. [REDAKCE] přiznal v plném rozsahu.

Ohledně bodu II. 1. obžaloby, vycházel soud opět z úplného doznání obžalovaného, které je souladné s výpovědí **svědka L. [REDAKCE] M. [REDAKCE]** jenž uvedl, že s obžalovaným se přátelil, pozval ho k sobě domů, přičemž jen svědkova rodina a obžalovaný věděli o krabici s hotovostí, kterou měl svědek uschovanou ve skříni. Když svědek po návštěvě obžalovaného zjistil, že krabice s penězi chybí (zatímco jiné cenné věci se neztratily), obrátil se na obžalovaného, který sice popíral, že by peníze odcizil, ale svou vinu prakticky doznal již tím, že mu slíbil peníze ve splátkách uhradit, (viz. též **listina sepsaná dne 17.12.2013, ve které se obžalovaný zavázal k úhradě této částky**, kdy z celkové částky 44.000,- Kč uhradil celkem částku 20.000,- Kč).

Jen pro úplnost lze dodat, že pakliže obhájce namítal, že obžalovaný měl dostatek peněz, pokud výše uvedenou částku uhradil, což svědčí o tom, že svědkyni N. [REDAKCE] a svědkovi H. [REDAKCE] hodlal peníze splatit, potažmo vrátit, uvedené chování obžalovaného naopak tím více podporuje závěr, že obžalovaný měl více závazků, které narůstaly, a on je nebyl schopen splácet, což svědčí pro závěr o jeho podvodném úmyslu (konkrétně minimálně rozumění) ohledně jednání pod bodem I. obžaloby.

Každopádně jmenovaný svědek se s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému nepřipojil, soud proto o škodě nerozhodoval.

Pokud jde o bod II. 2. písm. a) obžaloby, k tomuto se obžalovaný doznal, uvedl, že budovu znal z dob dřívějšího studia. Byl také dle svých slov připraven překonat uzamčené dveře, když se ale větrací mříží ve dveřích kotelny dostal dovnitř a našel zde svazek klíčů, tyto využil a dále poškodil pouze dveře od ředitelny a od kanceláře studia Oliver.

Rozporoval však, že by odcizil notebook a tablet, což mu však soud neuvěřil, neboť není důvod zpochybňovat naopak tvrzení poškozené společnosti ohledně výčtu odcizeného majetku.

Tím spíše, že v budově školy se uvedená elektronika zjevně nacházela ještě večer před vloupáním a zmizela právě v souvislosti s vniknutím obžalovaného, který odcizil i jiné cennosti a finanční hotovost, přičemž jediné logické vysvětlení pro zmizení uvedených věcí je právě to, že obžalovaný je odcizil spolu s dalšími předměty z prostor, do kterých násilím vnikl, když nikdo jiný ani nemohl do otevřených kanceláří vniknout, tím spíše byl-li obžalovaný vyrušen uklízečkou, **svědkyní I** ■■■■■ **K** ■■■■■. Jmenovaná zároveň uvedla, že po vstupu do budovy našla na chodbě pod schody bundu a zavazadlo, o kterém se domnívala, že jde o batoh, následně si ovšem uvědomila, že šlo spíše i tašku na notebook černé barvy, což přesně odpovídá popisu obalu notebooku a tabletu, jejichž krádež obžalovaný popřel, a které byly uloženy v jediném zavazadle. Přitom není podstatné, že u obžalovaného byla nalezena jen část odcizených věcí, jak namítla obhajoba, jelikož si lze představit, že obžalovaný mohl uvedené věci snadno rychle prodat, aby tak získal potřebnou finanční hotovost.

Stejně tak nemohl obžalovaný uspět, pokud tvrdil, že odcizil nikoliv částku 5.000,- Kč, ale pouze 3.500,- Kč, kdy v kontextu výše uvedených argumentů považoval soud toto jeho tvrzení za účelové, vedené snahou dosáhnout pro sebe v trestním řízení výhodnějšího postavení.

Zároveň je obžalovaný usvědčován **protokolem o ohledání místa činu** včetně **náčrtku**, a relevantní **fotodokumentace**, ze kterých je patrné poškození trojích dveří objektu a stav kanceláří poté, co je obžalovaný prohledal.

Při určení hodnot věcí vycházel soud z **odborných vyjádření (č. l. 581, 582)**, o nichž neměl důvod pochybovat, když k listině předložené obhajobou ohledně cen dveří uvedených na internetovém portálu zboží.cz, lze toliko uvést, že při posouzení vzniklé škody je třeba vycházet z ohledání konkrétní poškozené věci, jak tomu bylo v daném případě.

Uplatněný nárok na náhradu škody soud ponížil a při jeho určení vycházel z odborných vyjádření, přičemž se zbytkem odkázal oba poškozené subjekty, tedy Střední školu hotelnictví a podnikání i město Vrchlabí na občanskoprávní řízení.

Co se týče bodů II. 2. písm. b) obžaloby, zde soud vycházel z plného doznání obžalovaného, který potvrdil, že pro společnost Melida pracoval ■■■■■ a jelikož se dostal do finanční tísně, již předem si opatřil shodný klíč, pomocí kterého, a za znalosti elektronického kódu, následně od budovy vstoupil, odcizil zde finanční hotovost a poté se pokusil zamaskovat vlastní trestné jednání tím, že v objektu restaurace Erpet rozbil okno, aby tak fingoval vloupání.

Jeho doznání odpovídá, jednak **kamerovému záznamu**, který měl soud k dispozici, a na němž se pohybuje osoba odpovídající popisu obžalovaného, jednak tomu, co uvedl **svědek K** ■■■■■ **D** ■■■■■, který objevil poškozené okno a zjistil, že chybí peníze z kasy a z trezoru, který se nacházel v neuzamčené kanceláři, a do kterého se ukládala tržba, stejně jako výpovědi **svědkyně P** ■■■■■ **D** ■■■■■, která se podrobně vyjádřila k umístění pokladen a trezoru, a pokud svědek **D** ■■■■■ uváděl částky nižší, soud vycházel z částek uvedených manažerkou restaurace, která přičemž celková výše odcizené hotovosti 7.946,- Kč byla specifikována již v usnesení o zahájení úkonů a výše odcizené tržby je zřejmá také z **denní uzávěrky** kasy bufetu a restaurace, které poškozená společnost doložila.

Výpověď **svědka R** ■■■■■ **P** ■■■■■ pak objasnila, jakým způsobem obžalovaný získal kód k trezoru, když využil nepřítomnosti svědkyně **D** ■■■■■ a jmenovaného požádal o jeho otevření s tím, že mu k tomu tato svědkyně dala pokyn.

Vinu obžalovaného objektivizují i důkazy listinné, ze kterých lze poukázat na **protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentaci**. Poškozením okna vznikla dle **odborného vyjádření škody (č. l. 583)** ve výši 400,- Kč.

Jestliže se tedy poškozená společnost v adhezním řízení přihlásila s nárokem na náhradu škody ve výši 9.946,- Kč za odcizenou hotovost a 3.000,- Kč za poškozené okno, soud jí vyhověl co do částky 8.346,- Kč, přičemž opět vycházel z odborných vyjádření i škody, kterou jmenovaná společnost doložila a s ostatními nároky, o kterých by bylo nutno vést další dokazování, ji odkázal do civilního řízení.

Co se týče bodu II. 2. písm. c) obžaloby, i k tomu se obžalovaný doznal, popsal, že objekt restaurace znal, neboť tam dříve obsluhoval. Popsal, že do objektu vnikl přes okno toalet, které rozbil cihlou, přičemž šel ihned za bar, neboť věděl, že jsou uloženy peníze. Připustil, že odcizil nejméně 12.000,- Kč (zatímco obhajoba uváděla dokonce částku 10.000,- Kč), pochutiny, alkohol a cigarety, z čehož část zkonsumoval, část prodal v dalším zaměstnání a peníze prohrál v automatech.

Jeho doznání koresponduje s výpovědí **svědka V** ■■■■■ **H** ■■■■■ který potvrdil, že při vloupání došlo k poškození okna objektu, zároveň popsal věci, které se ztratily, přičemž ohledně množství a druhu odcizených věcí, a výše finanční hotovosti vycházel z **faktur** a inventury, která byla provedena po vloupání, přičemž soud neměl důvod o jím uváděných údajích pochybovat. Pakliže obžalovaný namítal, že odcizená částka byla nižší, soud mu neuvěřil a přiklonil se k výpovědi citovaného svědka. Hodnotu odcizených věcí i poškozeného okna soud stanovil opět z **odborných vyjádření (č. l. 579, 579-580)**.

Závěr o vině obžalovaného je podpořen také **protokolem o ohledání místa činu a náčrtem**, stejně jako příslušnou **fotodokumentací**.

Jestliže svědek **H** ■■■■■ uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 21.160,- Kč, soud mu vyhověl co do částky 8.086,- Kč, přičemž zohlednil pojistné plnění, které svědkovi bylo vyplaceno ve výši 12.472,- Kč, což jmenovaný také potvrdil a uvedená skutečnost vyplývá též ze **zprávy Kooperativa pojišťovny**, té pak přiznal nárok na vyplacené pojistné plnění v plném rozsahu.

Ve vztahu k bodu II. 2. písm. d) a bodu III. obžaloby, měl soud k dispozici částečné doznání obžalovaného, a výpověď **svědkyně D** ■■■■■ **Ž** ■■■■■, vycházel též z **protokolu o ohledání místa činu, náčrtku a fotodokumentace**.

Z uvedených důkazů není pochyb o tom, že obžalovaný, když se ocitl v tíživé finanční situaci v důsledku své závislosti na hracích automatech, rozhodl se odcizit z trezoru peníze. Pokud svědkyně **Ž** ■■■■■ vypověděla, že syn jí tvrdil, že obžalovanému kód rozhodně nesděloval, a dále že zakódování mola v průběhu léta měnila, sám obžalovaný vcelku věrohodně vysvětlil, že kód zjistil z chování syna svědkyně **Ž** ■■■■■, přitom nelze vyloučit, že ke změně kódu, kterou uváděla sama svědkyně, mohlo dojít až později. Zároveň obžalovaný popsal, jakým způsobem se snažil zakrýt své jednání, když se udeřil hlavou o skříň, dokonce na několik okamžiků ztratil vědomí (zranění dokládají **lékařské zprávy na č. l. 636 a 640-642**), a také poškodil trezor. Zároveň připustil, že si ponechal peníze utržené za zálohy nápojových sudů, využil benzín, který byl uskladněn v půjčovně a také si ponechal tržby, které pro svědkyni **Ž** ■■■■■ získal. Hájil-li se tím, že odcizený benzín částečně vrátil z toho, co odcizil na čerpací stanici Warman, na dokonání trestného činu to nic nemění.

Každopádně v obou případech však obžalovaný rozporoval škodu, kterou svým jednáním způsobil, proto se soud zvláště důkladně zaměřil na její zjištění.

Jestliže tedy obžalovaný doznal, že v bodě III. obžaloby, bez toho, aby tím byl pověřen, vrátil osm sudů, pět od piva zálohovaných částkou 1.000,- Kč, jeden od limonády zálohovaný částkou 1.000,- Kč a dva od limonády zálohované částkou 1.200,- Kč, a utržené peníze si ponechal, přitom svědkyně **Ž** ■■■■■ uvedla, že škodu, která jí tako vznikla, nemůže specifikovat zcela přesně, ale že se jednalo nejméně o 8.000,- Kč, vycházel soud důsledně ve prospěch obžalovaného z tohoto jejího tvrzení.

Odpovídajícím způsobem tedy upravil popis skutkové věty, jakkoliv tato změna nemá na právní posouzení jednání obžalovaného vliv.

Stejným způsobem soud postupoval, i pokud jde o hotovost z realizovaných tržeb, kterou si jmenovaný ponechal. Zde svědkyně Ž. [redacted] vypověděla, že s odstupem času není schopna si vybavit, kolik peněz obžalovaný utržil, resp. si následně ponechal, výslovně ovšem uvedla, že částky za zálohy a tržbu byly napsány na **dvou účtenkách (č. I. 588)**, rukou obžalovaného, jmenovaný jí uvedené doklady předal a ona o nich neměla pochyby. Tyto doklady měl soud k dispozici, přičemž z účtenky ohledně tržeb vplynulo, že obžalovaný při provozu půjčovny získal částku 28.500,- Kč, sám připouštěl, že částky byla ještě o něco vyšší, a to 33.000,- Kč, kterou tedy soud vzal za prokázanou, neboť není zřejmé, z čeho svědkyně Ž. [redacted] vycházela, když v přípravném řízení uváděla, že obžalovaný si ponechal ještě částku 14.500,- Kč.

I při určení hodnoty odcizeného benzínu vycházel údajů poškozené, což je pro obžalovaného nejpriznivější, tedy z částky 640,- Kč.

Naproti tomu v bodě II. nebylo pochyb, že odcizená částka činila právě 38.000,- Kč, když svědkyně H. [redacted] jednoznačně uvedla, že v trezoru měla uložené částky 20.000,- Kč na výplatu obžalovanému, 13.000,- Kč na nájem a 5.000,- Kč, které zde zanechala před dovolenou, když v tomto bodě je její výpověď od počátku konzistentní a přesná.

Co se týče škody na trezoru, vycházel soud z **odborného vyjádření**, které ji stanovilo částkou 4.800,- Kč.

Co se týče uplatněného nároku na náhradu škody ve výši 95.748,- Kč, soud tedy svědkyni Ž. [redacted] vyhověl co do výše 82.440,- Kč, když zohlednil ještě skutečnost, že v bundě obžalovaného svědkyně našla ještě částku 2.000,- Kč.

Pro úplnost lze dodat, že pro posouzení věci nemělo zásadní význam, pokud svědkyně Ž. [redacted] neuhradila obžalovanému poslední výplatu, jelikož byl vzat do vazby, stejně jako skutečnost, že osobní věci obžalovaného byly odevzdány jeho babičce a obžalovaný namítal, že mezi nimi nebylo některé rybářské vybavení.

Konečně k jednáním pod bodem IV. 1. a 2. obžaloby se obžalovaný doznal, uvedl, že při přepadení obou čerpacích stanic byl maskován zejména v obličejí šálou, kšiltovkou a kapucí, na sobě měl tmavé oblečení, aby se rychle ztratil ve tmě. K první loupeži ho vedla finanční tíseň, kdy mu chyběly peníze, které hodlal vrátit svědkyni Ž. [redacted] doufal ovšem, že získá vyšší částku, zbytek peněz se snažil vyhrát na automatech, ale přišel o vše. Ke zbrani uvedl, že ji koupil včetně nábojů, jinou nikdy nevladl. Potvrdil, že při obou přepadeních byla nabitá a nevyloučil, že pod tlakem by ji byl použil, hájil se však tím, že si lidského života váží a z místa by v takovém případě neutekl, ale poskytl by poškozeným první pomoc. Takovou obhajobu lze jistě označit za absurdní, stejně jako tvrzení obhajoby, že obžalovaný se při loupežných přepadeních choval s respektem, poškozeným vykal a uklidňoval je. Z výpovědí **svědkyň S. [redacted] N. [redacted], J. [redacted] L. [redacted] a K. [redacted] H. [redacted]** je totiž evidentní, že se bály o život, svědkyně N. [redacted] výslovně uvedla, že se jí před očima doslova promítl život, že před sebou viděla své děti, z práce pak musela odejít, ještě dlouho měla obavy, pokud viděla osobu podobnou obžalovanému, svědkyně L. [redacted] uvedla, že se bála o život a svědkyně H. [redacted] zase vypověděla, že se obávala, že by obžalovaný mohl zbraň použít, a jejich obavy lze v kontextu provedeného dokazování jistě považovat za oprávněné. Na tom nic nemění, pokud obžalovaný tyto osoby výslovně fyzicky nenapadal, stejně jako fakt, že jmenované po jeho útoku neutrpěly např. posttraumatickou stresovou poruchu, jak se toho dovolávala obhajoba, neboť v takovém případě by bylo naopak nutno uvažovat o přísnějším právním posouzení jeho jednání.

Vinu obžalovaného dále prokazuje u prvního útoku také **videozáznam**, u obou útoků pak **protokol o prověrce na místě činu** včetně **fotodokumentace**, při které obžalovaný svoji výpověď předvedl in natura.

S uvedenými důkazy korespondují i **protokoly o ohledání místa činu a náčrtky**, relevantní **fotodokumentace** a v neposlední řadě i **protokol o vydání věcí (č. l. 591, 592-593)**, z něhož je patrné, že obžalovaný vydal především předmětnou střelnou zbraň a oděvní součástky, jimiž se snažil zakrýt svoji podobu, aby ztížil možnost svého odhalení, usvědčení a potrestání. Bylo u něj nalezeno též 5 ks kartinů cigaret Marlboro, kterých se zmocnil na čerpací stanici Kodetka, a dále u něho byla zajištěna i částka 13.100,- Kč.

Dle **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika (č. l. 150)** je patrné, že střelná zbraň, kterou obžalovaný použil k zastrašení přepadených obsluh čerpacích stanic, nepodléhá žádnému registračnímu řízení podle zákona o zbraních a střelivu.

Svědék M█████ M█████, majitel čerpací stanice Warman, se dále vyjádřil ke vzniklé škodě, která činila 10.300,- Kč, kdy 10.000,- Kč obžalovaný odcizil v hotovosti, 300,- Kč byla, dle **účtenky**, hodnota odcizených pohonných hmot.

Na čerpací stanici Kodetka způsobil obžalovaný škodu ve výši 6.768,50 Kč, přičemž sodu mohl v tomto ohledu vycházet z **vyčíslení škody**, které poskytla sama poškozená společnost. Oběma poškozeným subjektům pak soud přiznal vůči obžalovanému nárok na náhradu škody v jimi uplatněné výši.

Obžalovaný k své trestné činnosti dále uvedl, že byl motivován získáním peněz na hrací automaty, přičemž svou závislost si uvědomoval postupně, situaci však podcenil, Připustil také, že v minulosti byl odsouzen **rozsudkem Okresního soudu v Trutnově, sp. zn. 1 T 184/2013**, ze dne 06.12.2013, který nabyl právní moci dne 19.12.2013, pro přečin krádeže podle ustanovení § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7-mi měsíců s podmíněným odkladem na dobu 18-ti měsíců, kdy odcizil majetek své sestry a získané peníze také prohrál v automatech.

Za těchto okolností byl duševní stav obžalovaného podroben znaleckému zkoumání, přičemž z **posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní psychiatrie (č. l. 649-659)** vyplynulo, že jmenovaný netrpí žádnou duševní chorobou, avšak trpí smíšenou poruchou osobnosti, vyznačující se nezdrženlivostí, nevyzrálostí a egoismem, inklinující ke škodlivému zneužívání alkoholu a impulsivní touze ke hraní s rysy patologického hráčství. Primárně není osobou agresivní, avšak vzhledem k impulzivní reaktivitě při absenci protialkoholního léčení a léčení patologického hráčství by mohl být situačně nebezpečný pro své okolí. Z toho důvodu navrhl znalec uložit mu ochranné léčení psychiatrické a protialkoholické ústavní formou, když do budoucna je resocializace obžalovaného možná.

Znale dále uvedl, že rozpoznávací schopnosti byly u obžalovaného v posuzované době zachovány, schopnosti ovládací byly částečně sníženy v důsledku patologického hráčství a poruchy osobnosti, forenzně významným způsobem, nebyly však vymizelé, proto je obžalovaný za své jednání plně odpovědný.

Na základě důkazů shora tedy soud považoval za prokázané, že obžalovaný za účelem opatření si finančních prostředků opakovaně vylákal od druhých či odcizil finanční hotovost, případně si ponechal peníze či hodnoty, které bylo možné zpeněžit, přičemž získané finanční prostředky prohrál v herních automatech, přičemž takto celkem odcizil finanční hotovost ve výši 122.626,- Kč a též věci v hodnotě 35.160,50 Kč, kdy uvedenou částku je nutno ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku považovat za větší škodu, a poškozením majetku způsobil škodu v celkovém rozsahu 25.490,- Kč, tedy škodu nikoliv nepatrnou.

Pokud jde o **právní posouzení** jednání obžalovaného, je nutno kvalifikovat ho pod **bodem I. obžaloby** jako **přečin podvodu podle ustanovení § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku**, když obžalovaný v situaci, ač zadlužen na více místech, a v důsledku gamblerství potřeboval stále více peněz, než byl schopen vydělat, uvedl poškozenou N. [REDAKCE] v omyl.

Obžalovaný jistě znal svoji finanční situaci a muselo mu být jasné, že své závazky nebude schopen, resp. i ochoten naplnit. Je tedy zřejmé, že vozidlo od poškozené vylákal, aniž by měl v úmyslu ho zaplatit. Obdobně poškozeného H. [REDAKCE] rovněž uvedl v omyl, když od něho žádal půjčku s nepravdivou legendou a zcela nereálným slibem ohledně termínu vrácení půjčených peněz. Ostatně v období mezi oběma útoky se obžalovaný dopouštěl další majetkové trestné činnosti, z čehož je patrné, že mu bylo zcela lhostejné, jak se k penězům na automaty dostane. Nelze též přehlédnout ani skutečnost, že jeho situace byla ještě komplikována dalšími dluhy v rodině, jejichž existenci obžalovaný připustil. Přitom svým jednáním způsobil větší škodu na cizím majetku.

V **bodě II. obžaloby** bylo jednání obžalovaného posouzeno jako pokračující **přečin krádeže podle ustanovení § 205 odst. 1 písm. b) odst. 2, 3 tr. zákoníku**, neboť obžalovaný se vloupáním, za které lze, mimo jiné, považovat též lstivé vniknutí do objektu restaurace Erpet za pomoci shodného klíče, zmocnil cizích věcí v celkové hodnotě přesahující částku 100.000,- Kč, tedy věcí (hotovosti) větší hodnoty, přičemž se tohoto činu dopustil útoky, popsány v bodě II. 2. písm. a)-d) ve zkušební době z předchozího pravomocného odsouzení. Zároveň není pochyb o tom, že obžalovaný se shora popsaného jednání dopustil částečně poté, co byl odsouzen výše citovaným trestním příkazem pro shodnou majetkovou trestnou činnost, proto je u něj, pokud jde o tento trestný čin, dána nejenom kvalifikovaná skutková podstata ve vztahu k výši způsobené škody, ale též k recidivě, naopak trestná činnost zde není ve vztahu souhrnnosti, neboť obžalovaný dokonal pokračující trestný čin krádeže až jeho posledním útokem ze dne 03.10.2014.

Současně obžalovaný též způsobil i další materiální škodu při překonávání překážek či vytváření klamných stop, čímž dále v jednočinném souběhu naplnil i formální znaky skutkové podstaty **přečinu poškození cizí věci podle ustanovení § 228 odst. 1 tr. zákoníku** tím, že poškodil či zničil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu ve výši přesahující částku 25.000,- Kč, tedy škodu nikoliv nepatrnou.

V **bodě III. obžaloby** obžalovaný naplnil formální znaky skutkové podstaty **přečinu zpronevěry podle ustanovení § 206 odst. 1 tr. zákoníku**, neboť si присvojil věci (hotovost) z majetku zaměstnavatelky, poškozené Ž. [REDAKCE] která mu je svěřila, aby s nimi nakládal při naplňování smyslu jejího podnikání, kdy opět způsobil škodu nikoliv nepatrnou.

Konečně pod **bodem IV. obžaloby** naplnil obžalovaný oběma útoky formální znaky skutkové podstaty **zvláště závažného zločinu loupeže podle ustanovení § 173 odst. 1 tr. zákoníku**, neboť maskován, pohrůzkou bezprostředního násilí namířenou střelnou zbraní přinutil poškozené, aby mu vydaly peníze z tržeb předmětných čerpacích stanic, což poškozené z obavy o svůj život učinily.

Společenskou škodlivost jednání obžalovaného umocňuje především jeho gradace, odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že využil důvěry zaměstnavatele a také výhody znalosti míst, kde studoval, případně byl v minulosti zaměstnán.

Jeho jednání se dále vyznačuje plánovitostí, např. v podobě získání shodného klíče od objektu společnosti Melida, jindy, v případě loupežných přepadení, obžalovaný využil toho, že se jednalo o odlehlá místa, kde byla malá šance, že bude někým vyrušen, navíc se na tuto trestnou činnost poměrně důkladně připravil (zakoupením zbraně, maskováním).

Konečně nelze pominout, že své jednání se dále snažil zakrýt, ať už fingováním vloupání či dokonce vlastního přepadení.

Pokud jde o zavinění, obžalovaný jednal vždy úmyslně, ve vztahu ke všem útokům a ke všem trestným činům lze hovořit o úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zákonem chráněné zájmy.

Pokud jde o otázku **trestu**, při úvahách o jeho **druhu a výměře** vycházel soud z ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zohlednil povahu a závažnost činu pro společnost, osobní, rodinné, majetkové i jiné poměry obžalovaného, přihlédl k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy i k jeho chování po činu a též se zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími dle ustanovení § 41 tr. zákoníku a ustanovení § 42 tr. zákoníku.

Z **opisu rejstříku trestů** bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti jedenkrát trestán pro majetkovou trestnou činnost, nachází se ve zkušební době podmíněného odsouzení. Dále nelze přehlédnout také fakt, že svým jednáním v souběhu naplnil skutkovou podstatu hned pěti trestných činů.

Naproti tomu soud zohlednil částečné doznání obžalovaného a projevenou lítost, byť je otázka do jaké míry se jedná o skutečnou sebereflexi a nikoli jen o proklamaci před soudem s cílem dosáhnout pro sebe výhodnějšího postavení při ukládání trestu.

Po důkladném uvážení všech výše uvedených skutečností proto soud obžalovanému uložil, při respektování pravidel pro ukládání úhrnného trestu ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kdy je třeba ukládat trest podle ustanovení, které dopadá na čin nejpřísněji trestný, **trest odnětí svobody ve výměře čtyř let**, tedy v první polovině zákonem stanovené trestní sazby, přičemž obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře dvou až deseti let. Pro výkon uloženého trestu pak byl, v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku **zařazen do věznice s ostrahou** neboť se jedná o obžalovaného, kterému byl trest uložen za úmyslnou trestnou činnost, a zároveň u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice s dozorem, přitom u jmenovaného nemohl uplatnit ani moderační pravidlo předpokládané v ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku.

Soud má v tomto konkrétním případě za to, že na obžalovaného, který před soudem nestojí poprvé, s přihlédnutím k závažnosti spáchané trestné činnosti, který dal svým postojem jasně najevo, že dříve uložené potrestání na něj nemělo kýžený výchovný vliv, a že z uloženého trestu se nijak nepoučil a nadále se vědomě dopouští trestné činnosti, zároveň při celkovém zvážení okolností daného případu, je nepochybně nutno působit již důraznějším trestem, spojeným s přímým odnětím svobody.

Účelem takového trestu je zejména snaha po nápravě obžalovaného tak, aby napříště byl schopen respektovat běžně uznávaná společenská pravidla, a napříště se vyvaroval protiprávního chování, zároveň takový trest odpovídá i principu generální prevence, kdy je nutno dát případným dalším pachatelům obdobné trestné činnosti jasně najevo, že takové jednání nelze tolerovat a že bude důsledně postihováno.

Fakt, že trest byl uložen jako nepodmíněný, pak byl významně podpořen nejen potřebou obžalovaného vychovat, ale také nutností zabránit mu v dalším páčání trestné činnosti a tím, alespoň na omezenou dobu, ochránit společnost od škodlivých projevů jeho chování. Při jeho výměře soud zohlednil, že obžalovaný již strávil určitou dobu ve vazbě, nemohl ovšem přecenit, pokud se obhajoba odvolávala na jeho zdravotní stav, neboť je třeba si uvědomit závažnost jeho jednání, kdy obžalovaný při páčání trestné činnosti musel vědět, že se vystavuje riziku trestního postihu a to již postihu přísnějšího, spojeného i s přímým odnětím svobody, a takto se choval, ač mu jeho zdravotní situace byla známa, dokonce mu nebránila dopouštět se trestné činnosti.

Ostatně péče o jeho zdraví bude případně plně zajištěna i ve zdravotnickém vězeňském zařízení. Proto je nutné zcela odmítnout argumentaci obhajoby, že nepodmíněný trest odnětí svobody je pro obžalovaného vlastně trestem smrti, neboť je ohrožen infekcí.

Dále mu byl uložen také **trest propadnutí věci**, a to zbraně, nábojů a oblečení, které byly použity ke spáchání trestného činu pod bodem IV. obžaloby.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy uložené tresty je možné, podle názoru soudu, považovat z hlediska naplnění jejich výchovného účelu za odpovídající vzhledem k osobě obžalovaného, okolnostem spáchané trestné činnosti a její škodlivosti pro společnost.

Konečně bylo obžalovanému uloženo též **ochranné léčení protialkoholní a psychiatrické v ústavní formě**, neboť znalec takový postup doporučil za situace, kdy pobyt obžalovaného na svobodě by mohl být nebezpečný, ovšem v daném případě je prognóza resocializace dobrá.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu Praha-západ), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 13. dubna 2015

Mgr. Anna Ryšánková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Lucie Vojtěchovská

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.6.2015 a je vykonatelné ve sojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3.6.2015, čj. 9To 243/2015

Doložku připojila dne 25.6.2015 Růžena Kalinová